

W BIULETYNIE:

- 📄 [Od Nowego Roku wracają niższe limity niektórych zwolnień z PIT](#)
- 📄 [Przypominamy: Od 1 stycznia 2024 r. zmiany w amortyzacji środków trwałych finansowanych z dotacji](#)
- 📄 [„Zerowy” VAT na żywność przedłużony o kolejne miesiące](#)
- 📄 [Ryzykowne praktyki pracodawców w zakresie 50-proc. kosztów](#)
- 📄 [Zakup gruntów ornych i pastwisk własnym celem mieszkaniowym w PIT?](#)
- 📄 [Termin na złożenie informacji o cenach transferowych przesunięty. Zmiana w stosunku do projektu](#)
- 📄 [Fiskus ma sposoby, żeby przedłużać kontrole](#)
- 📄 [Mikrorachunek podatkowy dla większej liczby podatników?](#)

Od Nowego Roku wracają niższe limity niektórych zwolnień z PIT

W związku z panującą pandemią COVID-19 ustawodawca przewidział podwyższenie niektórych limitów zwolnień w podatku dochodowym od osób fizycznych, głównie dotyczących świadczeń pracowniczych. Wyższe limity miały obowiązywać do końca roku podatkowego następującego po roku, w

którym odwołano stan epidemii. Rozporządzeniem z 12 maja 2022 r. Minister Zdrowia odwołał stan epidemii w Polsce od 16 maja 2022 roku. Miało to istotne znaczenie dla wskazanych podwyższonych limitów, bowiem odwołanie stanu epidemii w roku 2022 spowodowało, że limity te w nowych wysokościach obowiązują jedynie do końca 2023 roku. Oznacza to, że od 1 stycznia 2024 roku będą obowiązywać poprzednie kwoty limitów – na co należy zwrócić szczególną uwagę.

Wyższe limity tylko na określony czas

Zwolnienia przedmiotowe zostały przewidziane w art. 21 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W katalogu zwolnień znajdują się między innymi zwolnienia z PIT niektórych świadczeń wypłacanych na rzecz pracowników. W pkt 67 wskazanego artykułu znajduje się zapis mówiący, że wolna od podatku dochodowego jest wartość otrzymanych przez pracownika w związku z finansowaniem działalności socjalnej, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, rzeczowych świadczeń oraz otrzymanych przez niego w tym zakresie świadczeń pieniężnych, sfinansowanych w całości ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszu związków zawodowych, łącznie do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1000 zł. Rzeczowymi świadczeniami nie są w rozumieniu tego przepisu bony, talony i inne znaki, uprawniające do ich wymiany na towary lub usługi.

Powyższy limit świadczeń na rzecz pracowników w wysokości 1000 zł w okresie epidemii COVID-19 został podwyższony do 2000 zł, zgodnie z art. 52l pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Podwyższenie to miało obowiązywać od 2020 roku do końca roku następującego po roku, w którym odwołano stan epidemii związanej z COVID-19. W związku z odwołaniem stanu epidemii w 2022 roku, podatnicy powinni zwrócić szczególną uwagę na fakt, że od 1 stycznia 2024 roku wskazany limit powraca do poprzedniego stanu, tj. będzie wynosić 1000 zł. Warto wspomnieć, że w zakresie oskładkowania ZUS wskazanych świadczeń, nic się nie zmieniło – świadczenia sfinansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ani składki zdrowotnej. Nie ma tu znaczenia wysokość wypłaconych świadczeń.

Świadczeniem, którego limit uprawniający do skorzystania ze zwolnienia z podatku dochodowego od osób fizycznych ulegnie zmianie, jest również

świadczenie wskazane w art. 21 ust. 1 pkt 78 lit. b. Zgodnie z tym przepisem wolne od podatku dochodowego są dopłaty do wypoczynku zorganizowanego przez podmioty prowadzące działalność w tym zakresie, w formie wczasów, kolonii, obozów i zimowisk, w tym również połączonego z nauką, pobytu na leczeniu sanatoryjnym, w placówkach leczniczo-sanatoryjnych, rehabilitacyjno-szkoleniowych i leczniczo-opiekuńczych, oraz przejazdów związanych z tym wypoczynkiem i pobytem na leczeniu – dla dzieci i młodzieży do lat 18, sfinansowane z innych źródeł do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2000 zł.

Powyższy limit w okresie trwania pandemii COVID-19 również został podniesiony – do kwoty 3000 zł. Obowiązki nowej wysokości limitu określono na czas trwania roku 2020 do końca roku podatkowego następującego po roku, w którym odwołano stan epidemii ogłoszony z powodu COVID-19. Podobnie jak w poprzednim przypadku, oznacza to, że z końcem roku 2023 nastąpi powrót do poprzedniego stanu – tj. zwolnione będą świadczenia w zakresie wskazanym w art. 21 ust. 1 pkt 78 lit. b do kwoty 2000 zł.

Podatnicy, zwłaszcza zatrudniający pracowników i wypłacający im wyżej wskazane świadczenia, powinni zwrócić szczególną uwagę na wskazane zmiany. Choć różnice w kwotach zwolnionych z opodatkowania podatkiem dochodowym nie wydają się wielkie, to jednak mogą mieć istotne znaczenie dla niektórych firm. Właściwe określenie wysokości świadczenia podlegającego zwolnieniu pozwoli na uniknięcie w późniejszym czasie problemów związanych z koniecznością dopłaty podatku dochodowego.

Podstawa prawna:

- [art. 21 ust. 1 pkt 67, pkt 78 lit. b, art. 52 pkt 2-3 ustawy z 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych \(tekst jedn. Dz.U. 2022 r., poz. 2647 ze zm.\)](#)
-

Przypominamy: Od 1 stycznia 2024 r. zmiany w amortyzacji środków trwałych finansowanych z dotacji

Ustawa z 16 sierpnia 2023 roku o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na rynku wprowadziła istotne zmiany dla podatników zarówno podatku dochodowego od osób fizycznych, jak i podatku dochodowego od osób prawnych. Do obu tych ustaw zostały dodane przepisy (art. 21 ust. 42a w ustawie o PIT oraz art. 17 ust. 1g w ustawie o CIT) pozwalające na amortyzowanie środków trwałych zakupionych m.in. z dotacji, subwencji czy dopłat – jednak pod pewnymi warunkami.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 129 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wolne od podatku dochodowego są dotacje, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, otrzymane z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 36, w myśl którego zwolnienie powyższe nie ma zastosowania do tej części dotacji otrzymanej na prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, która została przeznaczona, na podstawie odrębnych przepisów, na wynagrodzenie osoby fizycznej prowadzącej tę działalność.

Ustawa z 16 sierpnia dodaje w art. 14 ustawy o PIT ustęp 9, zgodnie z którym podatnik może zaliczyć do przychodów z działalności gospodarczej dotacje, subwencje, dopłaty, inne nieodpłatne świadczenia lub kwoty otrzymane od agencji wykonawczych, jeżeli do upływu terminu złożenia zeznania za rok podatkowy, w którym je otrzymał, złoży właściwemu naczelnikowi urzędu

skarbowego sporządzone na piśmie oświadczenie o zaliczeniu określonych dotacji, subwencji, dopłat, innych nieodpłatnych świadczeń lub kwot otrzymanych od agencji wykonawczych do przychodów.

Zmiana w rozliczaniu kosztów podatkowych

Naturalną konsekwencją zaliczenia otrzymanych dotacji, subwencji czy dopłat wskazanych powyżej do przychodów, jest zmiana przepisów w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych sfinansowanych tymi przychodami, do których podatnik nie będzie stosował zwolnienia. Ważne jest jednak, by również w tym zakresie podatnik złożył właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie o rezygnacji ze stosowania zwolnienia z podatku dochodowego dotacji otrzymanych z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Złożenie tego oświadczenia będzie równoważne z możliwością zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków sfinansowanych dotacją – w tym odpisów amortyzacyjnych od zakupionych bądź wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych.

Ustawa z 16 sierpnia wprowadza analogiczne zapisy w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Podatnicy CIT mogą nie stosować zwolnień przewidzianych w ustawie w odniesieniu do określonych dotacji, subwencji, dopłat i innych nieodpłatnych świadczeń lub kwot otrzymanych od agencji rządowych lub agencji wykonawczych, jeżeli do czasu złożenia zeznania za rok podatkowy, w którym powyższe kwoty zostały otrzymane, złożą właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego na piśmie oświadczenie o rezygnacji ze zwolnienia w odniesieniu do wskazanych w nim dotacji, subwencji, dopłat, innych nieodpłatnych świadczeń lub kwot otrzymanych od agencji rządowych lub wykonawczych. W takim przypadku – tj. złożenia przedmiotowego oświadczenia – wydatki i koszty, w tym odpisy amortyzacyjne dokonane od środków trwałych sfinansowanych z przychodów objętych oświadczeniem będą mogły stanowić koszty uzyskania przychodów w działalności podatników.

Uproszczenie dla części przedsiębiorców

Wprowadzane zmiany w zakresie zaliczania do przychodów kwot otrzymanych dofinansowań i – co za tym idzie – możliwości zaliczania do kosztów uzyskania przychodów poniesionych wydatków, w tym odpisów amortyzacyjnych, będzie niewątpliwie stanowić dla części przedsiębiorców duże uproszczenie. Aktualnie, w wyniku finansowania wydatków z dotacji bądź subwencji podatnicy są zobowiązani prowadzić dodatkowe ewidencje bądź wydzielone konta w

księgach rachunkowych, z których będzie wynikać, jaka część wydatków została sfinansowana z dotacji - nie może ona bowiem stanowić kosztów podatkowych. Często, w przypadku częściowego finansowania środków trwałych z dotacji konieczne jest wyodrębnianie proporcjonalne wysokości odpisów amortyzacyjnych, które stanowią koszt podatkowy oraz tej części, która kosztów nie stanowi. Po zmianach podatek, który złoży pisemne oświadczenia, o których mowa powyżej, będzie mógł w całości rozliczać poniesione wydatki w kosztach uzyskania przychodu, co będzie zdecydowanie mniej skomplikowanym zabiegiem. Dodatkowo skorzystać na tym może część podatników, którzy mają straty z lat ubiegłych i nie mogą ich rozliczyć z powodu niewystarczającego dochodu. Zaliczenie otrzymanych dotacji do przychodu może w znaczący sposób zwiększyć dochody podatnika, a w efekcie finalnym wszystkie wydatki będzie mógł zaliczać do kosztów uzyskania przychodów.

Podstawa prawna:

- [art. 2-3 ustawy z 16 sierpnia 2023 roku o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku \(Dz.U. 2023 r., poz. 1723\)](#)
-

„Zerowy” VAT na żywność przedłużony o kolejne miesiące

9 grudnia 2023 roku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ukazało się rozporządzenie ministra finansów w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług. Rozporządzenie to określa towary i usługi, dla których stosuje się obniżoną stawkę VAT w wysokości 0 i 8 proc., oraz warunki stosowania tych obniżonych stawek. Również w rozporządzeniu tym przedłużono stosowanie obniżonej stawki VAT w wysokości 0 proc. na żywność.

Od 1 lutego 2022 roku w Polsce obowiązuje obniżona stawka podatku od towarów i usług na żywność – w wysokości 0 proc. Miała ona obowiązywać do końca roku 2023. Została wprowadzona jako odpowiedź na rosnącą w zastraszającym tempie inflację w ramach jednej z tarcz antyinflacyjnych, których celem było wsparcie społeczeństwa w okresie rosnących wydatków spowodowanych właśnie inflacją. Utrzymanie obniżonej stawki VAT dla produktów pierwszej potrzeby stanowi wyraz kontynuacji polityki poprzedniego rządu.

Zgodnie z par. 10 rozporządzenia, do dnia 31 marca 2024 roku obniżoną do wysokości 0 proc. stawkę podatku stosuje się również do towarów spożywczych wymienionych w poz. 1-18 załącznika nr 10 do ustawy, innych niż klasyfikowane według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56). Jednocześnie w ustępie 2 zastrzeżono, że powyższego przepisy nie stosuje się w przypadku, gdy towary,

o których mowa w tym przepisie, są przedmiotem importu towarów, o którym mowa w art. 138i ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług.

W załączniku nr 10 do ustawy o podatku VAT znajdują się m.in. takie produkty jak:

- mięso i podroby jadalne,
- ryby i skorupiaki, mięczaki oraz pozostałe bezkręgowce wodne, z wyłączeniem określonych rodzajów jak homary i ośmiornice,
- produkty mleczarskie, jaja prasie, miód naturalny,
- warzywa oraz niektóre korzenie i bulwy jadalne,
- owoce i orzechy jadalne, skórki owoców cytrusowych lub melonów,
- zboża,
- produkty przemysłu młynarskiego, sód, skrobie, gluten pszenny,
- nasiona i owoce oleiste, ziarna, nasiona i owoce różne,
- tłuszcze i oleje pochodzenia zwierzęcego, roślinnego lub mikrobiologicznego oraz produkty ich rozkładu, gotowe tłuszcze jadalne, woski pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego jadalne,
- przetwory ze zbóż, mąki, skrobi lub mleka, pieczywa cukiernicze,
- przetwory z warzyw, owoców, orzechów lub pozostałych części roślin – z wyłączeniem produktów o rzeczywistej masowej mocy alkoholu powyżej 1,2 proc.,
- tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych, wyroby seropodobne oraz preparaty do początkowego żywienia niemowląt, w tym mleko początkowe, preparaty do dalszego żywienia niemowląt – w tym mleko następne, mleko i mleko modyfikowane dla dzieci,
- dietetyczne środki spożywcze specjalnego przeznaczenia medycznego.

Rozporządzenie z 9 grudnia 2023 roku w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług zacznie obowiązywać od 1 stycznia 2024 r. Jest to naturalną kolejną rzeczą, bowiem obecnie obowiązujące przepisy utracą moc 31 grudnia 2023 roku. Jak wspomniano, stawka VAT w wysokości 0 proc. na podstawowe produkty żywnościowe zgodnie z rozporządzeniem ma obowiązywać do końca marca 2024 r. Czy będą kolejne przedłużenia tego terminu – czas pokaże.

Podstawa prawna:

- [par. 10 rozporządzenia ministra finansów z 9 grudnia 2023 r. w sprawie obniżonych stawek podatku od towarów i usług \(Dz.U. 2023 r., poz. 2670\)](#)

Ryzykowne praktyki pracodawców w zakresie 50-proc. kosztów

Niektórzy pracodawcy, by uniknąć sporów z fiskusem, przerzucają na pracowników-twórców obowiązki związane z rozliczaniem 50-proc. kosztów uzyskania przychodów. Chcą pobierać zaliczki w standardowej wysokości, by pracownik sam skorzystał z preferencji w zeznaniu rocznym. Eksperti ostrzegają, że taka praktyka jest nieprawidłowa. Istnieje ryzyko, że po weryfikacji dokumentów pracodawcy, fiskus zakwestionuje rozliczenie pracownika.

[Więcej na ten temat w tekście w serwisie Prawo.pl >>](#)

Zakup gruntów ornych i pastwisk własnym celem mieszkaniowym w PIT?

Zasadą jest, że w przypadku sprzedaży nieruchomości przez upływem pięciu lat od jej zakupu lub wybudowania powstaje obowiązek zapłaty podatku dochodowego od dochodu z tej sprzedaży. Istnieje jednak możliwość uniknięcia zapłaty podatku od tak powstałego dochodu – wystarczy przeznaczyć pieniądze uzyskane ze sprzedaży na własne cele mieszkaniowe, wskazane wprost w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych. Ustawa wskazuje, że celem mieszkaniowym jest m.in. zakup mieszkania, budynku mieszkalnego, budowa domu, ale również nabycie gruntu lub udziału w gruncie związanych z budynkiem mieszkalnym bądź lokalem mieszkalnym, pod budowę domu lub jeżeli nabyty inny grunt w ciągu trzech lat zmieni przeznaczenie na grunt pod budowę budynku mieszkalnego.

Zakup gruntów a prawo do ulgi

Wątpliwości mogą się pojawić, jeśli w celu skorzystania z ulgi mieszkaniowej poza budynkiem mieszkalnym podatnik nabywa również grunty, o których nie ma mowy w przepisach ustawy – jak w przypadku niedawnej sprawy dotyczącej mężczyzny, który wykorzystując pieniądze pochodzące ze sprzedaży mieszkania nabył działkę o powierzchni ponad 6,4 ha, zabudowaną jednorodzinny budynek mieszkalny oraz budynkiem inwentarskim.

Zakupiona nieruchomość w rejestrze gruntów i budynków widniała jako grunty rolne zabudowane oraz grunty orne i pastwiska trwałe – przy czym te ostatnie zajmowały przeważającą powierzchnię, bo 6,1 ha. Podatnik chciał uzyskać potwierdzenie, że cała kwota zakupu (bez konieczności rozdzielania wartości domu oraz wartości gruntów) może być rozliczona w ramach ulgi mieszkaniowej.

Stanowisko Krajowej Informacji Skarbowej

Sprawa była dwukrotnie rozpatrywana przez dyrektora KIS – za pierwszym razem organ uznał, że zwolnienie obejmuje wyłącznie budynek mieszkalny – tym samym wykluczając z możliwości objęcia ulgą mieszkaniową wydatków poniesionych na nabycie gruntów oraz budynku inwentarskiego. Rozpatrując sprawę po raz drugi, organ stwierdził, że podatnikowi przysługuje ulga w PIT już nie tylko w zakresie budynku mieszkalnego, ale również w odniesieniu do wydatków na zakup budynku gospodarczego oraz części gruntów, która przypada na obydwa budynki, a została sklasyfikowana w rejestrze gruntów jako grunty rolne zabudowane. Wykluczył jednak możliwość zastosowania ulgi w odniesieniu do wydatków na nabycie gruntów ornych i pastwisk.

Stanowisko sądów administracyjnych

Zarówno za pierwszym, jak i za drugim razem wojewódzki sąd administracyjny nie zgodził się z fiskusem. Dodatkowo, przy pierwszym „podejściu” organu również NSA stanął po stronie podatnika. Pierwsze stanowisko dyrektora KIS spotkało się z krytyką sądów obu instancji, argumentowały one bowiem, że budynki znajdujące się na gruntach stanowią ich integralną część, dlatego za wydatek na własne cele mieszkaniowe powinno się uznawać również nabycie nieruchomości gruntowej, w której skład wchodzi oba budynki. Dodatkowo Naczelny Sąd Administracyjny nawiązał w uzasadnieniu do prawa cywilnego, w którym nieruchomość gruntową wraz z budynkami traktuje się jako całość (budynki są częścią składową gruntu). Zdaniem NSA, jeśli budynki posadowione na działce gruntu służą celom mieszkaniowym, to nie ma podstaw do sztucznego wyodrębnienia w ramach jednej transakcji zbycia nieruchomości oddzielnie gruntu, budynku mieszkalnego oraz budynku gospodarczego.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy przez dyrektora KIS, sprawa znów trafiła do wojewódzkiego sądu administracyjnego, który po raz drugi uchylił zaskarżoną interpretację, w której organ pozwolił na skorzystanie z ulgi w zakresie wydatków na budynek mieszkalny, budynek gospodarczy i grunty przynależne

do obu budynków. Sąd zwrócił uwagę, że za pierwszym razem stwierdził, że środki wydatkowane na zakup całej nieruchomości podlegają zwolnieniu z podatku dochodowego. Wskazał również, że działka jest objęta jedną księgą wieczystą, nie ma zatem podstaw do wyodrębnienia wartości trzech elementów składowych nieruchomości – gruntów, budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego.

Jeśli powyższa sprawa ponownie trafi na wokandę Naczelnego Sądu Administracyjnego, a ten ponownie przyzna rację podatnikowi, dzielając również stanowisko WSA, będzie to początek ciekawego podejścia sądów administracyjnych – oznaczać bowiem będzie, że w przypadku ulgi mieszkaniowej możliwości są o wiele większe niż wydawało się dotychczas. Z wydanych orzeczeń wynika bowiem, że własnym celem mieszkaniowym może być bowiem również zakup gruntów rolnych, nie tylko tych znajdujących się bezpośrednio pod budynkiem mieszkalnym.

[Wyrok WSA w Gdańsku z 24 października 2023 r., sygn. akt I SA/Gd 801/23](#)

Termin na złożenie informacji o cenach transferowych przesunięty. Zmiana w stosunku do projektu

27 listopada 2023 roku zostało opublikowane rozporządzenie ministra finansów z 24 listopada 2023 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia informacji o cenach transferowych. Zmiany te były zapowiadane, jednak w stosunku do projektu nastąpiła modyfikacja terminów, do których podatnicy powinni wypełnić obowiązki w zakresie złożenia informacji TPR (zarówno w podatku dochodowym od osób fizycznych, jak i w podatku dochodowym od osób prawnych). Trzeba zwrócić uwagę na ten fakt, ponieważ w stosunku do zakładanego rozwiązania modyfikacja zakłada krótszy okres przedłużenia.

Informacja o cenach transferowych

Przypomnijmy, że stosownie do art. 11t ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 23zf ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podmioty powiązane obowiązane do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych (w zakresie transakcji objętych obowiązkiem dokumentacyjnym) lub realizujące transakcje kontrolowane określone w przepisach jako wyłączone z obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, powinny złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla podatnika, w terminie do końca jedenastego miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego, informację o cenach transferowych za rok

podatkowy, sporządzoną według wzoru dokumentu elektronicznego zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Wzory dokumentów – informacji o cenach transferowych w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (TPR-P) oraz od osób prawnych (TPR-C) za 2022 rok zostały opublikowane na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów. Za rok 2022 informacja TPR będzie po raz pierwszy raportowana za pośrednictwem formularzy interaktywnych online udostępnionych na stronach Ministerstwa Finansów. Nowe wzory stosuje się do informacji o cenach transferowych za rok podatkowy rozpoczynający się po 31 grudnia 2021 r. Ustawodawca jednocześnie odszedł od obowiązku składania odrębnego oświadczenia o sporządzeniu dokumentacji cen transferowych. W przypadku dokumentacji dotyczącej roku 2022 oświadczenie takie powinno zostać zamieszczone w informacji TPR (odpowiednio dla osób fizycznych i osób prawnych). W nowych wzorach informacji zostało już uwzględnione przedmiotowe oświadczenie, dlatego składając informację TPR według nowego wzoru, podatnicy mają pewność, że wypełniają również obowiązki w zakresie złożenia oświadczenia.

W projekcie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie przedłużenia terminu do złożenia informacji o cenach transferowych wskazano, że przedłużeniu ulegnie termin na złożenie informacji TPR odpowiednio:

- do dnia 29 lutego 2024 r. – w przypadku, gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 listopada 2023 r.;
- o 3 miesiące – w przypadku, gdy termin ten upływa w okresie od dnia 1 grudnia 2023 r. do dnia 31 marca 2024 r.

Wydłużenie terminu było uzasadnione tym, że z uwagi na udostępnienie nowego oprogramowania do złożenia informacji TPR za pomocą środków komunikacji elektronicznej, niezbędne było zapewnienie podatnikom odpowiedniego czasu na zapoznanie się z nowym narzędziem, a dodatkowy czas pozwoli na prawidłową realizację obowiązku przekazania informacji TPR.

Nowe terminy

W opublikowanym 27 listopada 2023 r. rozporządzeniu z 24 listopada 2023 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia informacji o cenach transferowych nastąpiło przedłużenie terminu do złożenia informacji, o której mowa w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o

podatku dochodowym od osób prawnych, do dnia 31 stycznia 2024 r., pod warunkiem, że pierwotny termin na złożenie informacji TPR upływał w okresie od dnia 30 listopada 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Porównując opublikowane już rozporządzenie z jego projektem, można zauważyć, że nastąpiła zmiana w zakresie długości terminu – termin ten przypadnie o miesiąc szybciej względem projektowanego.

Pomimo tego, że podatnicy mają więcej czasu na złożenie informacji o cenach transferowych, to jednak biorąc pod uwagę zmiany w formie składania informacji TPR oraz fakt, że prawidłowe wywiązanie się z obowiązków sprawozdawczych może wymagać dokładnych analiz, podatnicy powinni zdawać sobie sprawę, że lepiej nie czekać z przystąpieniem do prac na ostatnią chwilę, a wydłużony czas na złożenie informacji TPR przeznaczyć na przeanalizowanie transakcji z podmiotami powiązanymi oraz zapoznanie się z nowymi funkcjonalnościami składanych informacji.

Podstawa prawna:

- [rozporządzenie ministra finansów z 24 listopada 2023 r. w sprawie przedłużenia terminu do złożenia informacji o cenach transferowych \(Dz.U. poz. 2571\)](#)
-

0.43	1	1.25	0.37	3.25	8.39	1.7	0.02	1.12
5.75	56	8.25	3.25	4.8	3	6.05	10.25	14.38
9	3	10	25.6	12.59	17.98	15.26	129.85	74.42
7.02	18.44	20.77	5.86	3.96	6.6	1	0	11.2
0	3	1.5	4	4	4	0.5	11	6.5
3.11	0	0.5	0	0.37	0	0	0	11.5
3.13	2.7	53.32	2.36	0.3	1.21	1	22.06	2.24
3.81	9964.9	9964.76	1106	13945.79	14851.18	17625.5	19138.99	20234.06
9.96	149.99	211.18	54.51	453.65	229.93	59.97	139.96	299.93
Mar	Apr	May	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov
2.65	13359.77	14016.76	1694.89	12901.21	12625.01	13686.73	213.05	12941.58
5.57	925.61	1232.46	1046.6	1152.52	1210.19	2180.86	2100	1938.61
1.89	2990.29	3408.59	445.21	3400	2956.12	3779.39	325.32	3003.2
2.52	340.83	445.02	491.75	442.9	443.92	603	774.39	696.84
4.23	8953.85	8323.28	228.76	5744.81	4654.11	6468.39	5983.6	6088.4
92.9	1675.65	1859.25	78.12	1914.77	1830.85	2268.69	165.45	2480.94
1.67	911.7	860.27	33.35	979.59	847.94	1067.62	1163.01	1107.32
7.45	482.46	561	5.83	515.79	558.06	645.75	549	589.68
5.55	419.47	390.96	39.2	403.78	402.73	329.75	367.56	313.65
59.8	57.72	80.6	4	87.88	35.36	74	85.28	56.68
4.08	1.24	0.99	4	17.86	1.88	37	1.3	0.71
0.75	1	0.75	0	0.25	3.70	2.5	0	2.5
4.74	196.66	313.82	14	5	710.8	794.06	738.56	738.56
3.24	173.81	308	22.03	191.87	172.88	153.71	119.41	121.48
0.2	0.2	0	14.44	0	20.7	0.19	0	7.47
2.35	30.8	0	16.55	23.4	30.25	28.35	45.7	28.85
33.3	20.33	0	15.4	15.92	29.29	18.99	44.92	88.48
2.98	7	79	1.26	0.62	1.72	35.5	238.59	205.46

Fiskus ma sposoby, żeby przedłużyć kontrole

Premier Donald Tusk zapowiedział w exposé ograniczenie czasu kontroli u mikroprzedsiębiorców. Już teraz przepisy przewidują, że kontrole u tej grupy mogą trwać tylko 12 dni. Jednak w praktyce trwają nawet miesiącami, ponieważ urzędnicy liczą tylko te dni, kiedy przebywają u kontrolowanego. Poza tym ograniczenie czasowe dotyczy tylko niektórych postępowań. Eksperti popierają zapowiedź premiera, ale postulują, by doprecyzować przepisy.

[Więcej na ten temat w tekście w serwisie Prawo.pl >>](#)

Mikrorachunek podatkowy dla większej liczby podatków?

Na stronie Rządowego Centrum Legislacji pojawił się projekt rozporządzenia w sprawie rodzajów podatków, opłat lub niepodatkowych należności budżetowych, których wpłata jest realizowana przy użyciu mikrorachunku podatkowego. Aktualnie tematykę tą reguluje rozporządzenie ministra finansów z 26 października 2022 r., i określa ono w załączniku rodzaje podatków, opłat lub niepodatkowych należności budżetowych, które należy wpłacać na indywidualny mikrorachunek podatkowy. W związku z potrzebą aktualizacji wykazu znajdującego się w załączniku do rozporządzenia, został opublikowany omawiany projekt, przewidujący rozszerzenie katalogu danin publicznych, które będą podlegały wpłacie za pośrednictwem indywidualnego rachunku podatkowego. Projektowane przepisy mają wejść w życie 1 stycznia 2024 r.

Obowiązek wpłaty podatków na mikrorachunek podatkowy wynika z przepisów Ordynacji podatkowej, a konkretnie z art. 61b par. 1, zgodnie z którym wpłata podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych dokonywana na rachunek urzędu skarbowego jest realizowana przy użyciu rachunku bankowego urzędu skarbowego albo identyfikującego podatnika, płatnika lub urząd skarbowy indywidualnego rachunku podatkowego (mikrorachunek podatkowy). Ponadto przepisy Ordynacji podatkowej zawierają delegację dla ministra finansów do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów podatków, opłat lub niepodatkowych należności budżetowych, których wpłata będzie

realizowana przy użyciu mikrorachunku podatkowego, mając na względzie uwarunkowania techniczne i organizacyjne umożliwiające przekazywanie należności przy użyciu tego mikrorachunku.

Zmiany w wykazie rodzajów należności

Zmiany w wykazie rodzajów należności publicznoprawnych, które będą wpłacane za pośrednictwem mikrorachunku podatkowego, polegają na dodaniu nowych należności w załączniku do rozporządzenia, i tak:

- w ramach podatku dochodowego od osób prawnych dodano płatność wynikającą z deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu (przychodu) i należnego podatku od przychodów z fundacji rodzinnej (CIT-8FR),
- w ramach podatku dochodowego od osób fizycznych dodano płatność wynikającą z obowiązku zapłaty ryczałtu od przychodów zagranicznych osób fizycznych przenoszących miejsce zamieszkania na terytorium Polski (PIT-PZ),
- w ramach podatku od towarów i usług dodano płatność wynikającą z obowiązku zapłaty podatku od towarów i usług w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych (VAT-14),
- została dodana nowa grupa płatności w ramach podatku od gier hazardowych:
 - płatności wynikające z deklaracji dla podatku od gier (POG-P),
 - płatności wynikające z deklaracji dla podatku od gier oraz wpłat dziennych (POG-4 i POG-5),
- dodano płatność wynikającą z informacji o dopłatach w grach liczbowych, loteriach pieniężnych i grze telebingo (GHD-1).

Pozostałe zmiany mają charakter porządkowy i dostosowujący przepisy rozporządzenia do obecnie obowiązujących przepisów ustaw podatkowych. Poza wskazanymi powyżej, polegającymi na rozszerzeniu katalogu podatków i opłat, które należy wpłacać za pośrednictwem indywidualnego mikrorachunku podatkowego, są to raczej drobne korekty niż zmiany mające istotne znaczenie dla podatników. Co istotne i co warto zaznaczyć – bowiem ta kwestia może budzić pytania i wątpliwości, w projektowanym rozporządzeniu w wykazie opłat zostały ujęte płatności, które dotyczą już nieobowiązujących formularzy deklaracji, jak POG-4, VAT-7, VAT-7D czy VAT-7K. Wynika to z faktu, iż mogą pojawić się płatności nieprzedawnionych należności, które dotyczą deklaracji już nieobowiązujących. Konieczne jest zatem umożliwienie podatnikom dokonania płatności przy użyciu właściwego formularza deklaracji.

Ministerstwo Finansów w uzasadnieniu do projektu podkreśliło, że rozporządzenie nie zawiera regulacji stanowiących obciążenia, a jedynie ułatwia podmiotom dokonującym wpłat podatków, opłat lub niepodatkowych należności budżetowych, których wpłata jest realizowana przy użyciu mikrorachunku podatkowego, wywiązanie się z już istniejących obowiązków, tj. zapewnienie sprawnego funkcjonowania obsługi indywidualnych rachunków poprzez określenie katalogu opłat objętych mikrorachunkiem podatkowym. Jest to więc zdaniem Ministerstwa rozwiązanie korzystne dla zobowiązanych. W ten sposób projektowane rozporządzenie wpływa pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych oraz średnich przedsiębiorców.

KUBIAK CONSULTING

KUBIAK CONSULTING SP. Z O.O.

ul. Młyńska 5 /9
61-729 Poznań
biuro@kubiakconsulting.pl
+48509901600